

LETNĀ• ROZJĀ•MĀ•NĀ• NAD EVROPOU - I.

StĀ™eda, 05 zĀĭĀ™Ā- 2012

Kdo Āĳi je v zĀpadoevropskĀ›stech trvale, asi nepozoruje zmĀ›ny, které jsou nĀpadnĀ› obĀ›asnĀ›mu nĀvštĀ›vnikovi. A prĀvĀ› ten si nemĀ›Āĳe nevšimnout nepĀ™ĭznivĀ›ho vĳvoje Evropy. ZdĀ se, Āĳe Buchananova kniha „Smrt ZĀpadu“ se naplĀ›uje. MĀ›sta se plnĭ mešitami, nejsou uĀĳ tak Ā›istĀ› a takĀ› barva pleti obyvatel se mĀ›nĭ. Kdysi nulovĀ› zloĀ›innost uĀĳ zdaleka nenĭ. ZdĀ se, Āĳe obyvatele to sice trĀpĭ, ale jsou bezradnĭ, co vlastnĭ proti tomu dĀ›lat...

Ale ono je to vlastnĀ› tĀ›ĀĳkĀ›. Upadajĭcĭ nĀrody se chtĀ›jĭ bavit, nechtĀ›jĭ vĀlĀ›it. UĀĳ dĀvno vĀ›tšina obyvatel a chce dĀ›lat jen smysluplnĀ› prĀce. Na lešenĭ staveb nebo do vĳkopĀ› dĀ›lat nepĀ›jdou a tak tu musĭ bĭt nĀ›kdo, kdo by dĀ›lal manuĀlnĭ prĀce. Ale o to uĀĳ takĀ› nejde. PĀ™ĭstĀ›hovalci se mnoĀĳĭ a domĀcĭ studujĭ a dĀ›lajĭ smysluplnĀ› prĀce, ktĀ› potom vytvĀ™ĭ bohatstvĭ i pro muslimy, aby mohli mĭt co nejvĭce dĀ›tĭ. U domĀcĭch nejsou dĀ›tĭ prvotnĀ› hodnotou jako muslimĀ›, Āĳeny jsou samostatnĀ›, chtĀ›jĭ vydĀ›lĀvat a uĀĳĭvat si. Dnes vĀ›tšina mladĀ›ch dlouho studuje a prostĀ› Āĳ zpĀ›sobem, kterĀ› je dalek nĀ›jakĀ›ch problĀ›mĀ› s dĀ›tmi a rodinou. TakĀ› je dalek problĀ›mĀ›, kterĀ› by pĀ™ĭnesly nĀ›jakĀ› spory s muslimy a pĀ™ĭstĀ›hovalci vĀ›bec. Nejlepšĭ je ustoupit a nestarat se. V pĀ™ĭpadnĀ›m odporu takĀ› nenĭ o co se o jakĀ› morĀlnĭ zĀkladnĀ› vlastnĀ› protestovat? VĀĳdyĀ› to by byla nepĀ™ĭpušnĀ› xenofobie, a nacionalismus, tedy to, co bylo uĀĳ dĀvno odsouzeno! Tĭm se dostala Evropa do stavu, kdy mimo jinĀ› doplĀcĭ na svoje vlastnĭ ideje, kterĀ› si stanovila. ProblĀ›m nenĭ ovšem v pĀ™ĭstĀ›hovalcĭch jako takovĀ›ch, problĀ›m je v tom, Āĳe domĀcĭ vymĭrajĭ a nestarajĭ se o budoucnost svĀ› kultury, lĀ›pe Ā™eĀ›eno o budoucnost svĀ›ho nĀ›roda. Budoucnost svojĭ spoleĀ›nosti prodali za materiĀlnĀ› bohatĀ› Āĳivot a smysluplnou prĀci. Aby si tento postoj nĀ›jak morĀlnĀ› vysvĀ›tlili, vymysleli si soubor idejĭ zaloĀ›enĀ›ch na individualismu a relativismu. Svoboda na konci cesty Individualismus je osvobozenĀ› Ā›lovĀ›ka od zĀvislosti na druhĀ›ch nĀ›jakĀ› mĭry je produktivnĭ, vytvĀ™ĭ konkurenĀ›nĭ profesnĭ vztahy a je zĀkladem soutĀ›Āĳe. JestliĀĳe „osvobozenĭ“ pokračĀ›uje, Ā›lovĀ›k se zbavĭ vztahĀ›, kterĀ› utvĀ™ĭ rodinu, zbavĭ se zodpovĀ›dnosti za spoleĀ›nost, ve kterĀ› Āĳi je, utvĀ™ĭ nezávaznĀ› pĀ™ĭĀtelstvĭ a impulsivnĭ altruismus, stala se takovĀ› svoboda zhoubnĀ›m aspektem (to samozĀ™ejmĀ› nelze jednotlivcĀ›m zazĭvat, protoĀĳe prostĀ™edĭ je k tomu vede). Ā›lovĀ›k je spoleĀ›enský tvor, nemĀ›Āĳe Āĳit sĀ›m, ale spoleĀ›ensky, kterĀ› vytvĀ™ĭ „osvobozenĭ“ Ā›lovĀ›k (podniky, sportovnĭ kluby, nĀboĀ›enská sdruĀ›enĭ), Ā›lovĀ›ka nepoutajĭ se pĀ™ĭrozenĀ›mi citovĀ›mi vazbami a navĭc se obvykle nejednĀ› o materiĀlnĭ zĀvislost; nejsou to tedy spoleĀ›enstva plnohodnotnĀ› a pĀ™ĭrozenĀ›, jako je rodina, obec, nĀ›rod. PĀ™ĭrozenĀ› spoleĀ›enstva totiĀĳ musĭ vytvĀ™ĭt komplex vztahĀ›: vĀ›rnost, lojalita, ũcta, svornost, jednota atd. Navĭc pĀ™ĭrozenĀ› spoleĀ›enstva se snaĀ›ĭ o kontinuitu. Ta je pĀ™ĭvedšem fyzickĀ› a kulturnĭ. FyzickĀ› potom mĀ› svĀ›j biologickĀ› a materiĀlnĭ aspekt (potomstvo a jeho materiĀlnĭ zabezpeĀ›enĭ). Kontinuita nutĭ vychovĀvat dĀ›tĭ v tradiĀ›nĭm Ā™Ādu spoleĀ›enstva, protoĀĳe ten byl vyzkoušen jako funkĀ›nĭ a je jakĀ› jistota, Āĳe kdyĀĳ stĀvajĭcĭ generaci zachoval, zachovĀ i pĀ™ĭštĭ. IndividualistĀ› vytvĀ™ĭ Ā™Ād jen pro sebe a jako jednotlivce, individualistickĀ› Ā›lovĀ›k modernitnĭ evropskĀ› spoleĀ›nosti vystoupil z dĀ›jin, nezajĭmĀ jej minulost a budoucnost. Svoboda podnikĀnĭ mĀ›Āĳe zcela zlikvidovat všechny tropickĀ› pralesy, vylovit všechna moĀ™me, vypĀst všechny savany a nechat potomkĀ›m vydrancovanĀ› svĀ›t, ve kterĀ›m uĀĳ nepĀ™meĀĳijĭ. Ve vyspĀ›lĀ›ch zemĭch inĀ› svoboda dovoluje se neohlĭĀĳet na poĀ›et a kvalitu potomstva, vĳchova neĀ›etnĀ›ho potomstva se dĀ›je takovĀ›m zpĀ›sobem, a uspĀ›l jedinec, ale ohledy k celku mĭt nemusĭ. Je to svoboda Āĳeny zahubit svĀ›j plod, svoboda nezaloĀ›it rodinu, svoboda zvolit si sexuĀlnĭ orientaci, svoboda opustit partnera s dĀ›tmi, svoboda si jen uĀĳĭvat bez zodpovĀ›dnosti ke spoleĀ›nosti a jejĭm dlouhodobĀ›m zĀjmĀ›m. Konec dĀ›jin nenĭ obecnĀ›, platĭ jen pro zĀpadnĭ civilizaci; spĭše bych Ā™ekl, Āĳe je to „vĳstup z dĀ›jin“, kterĀ› pro ostatnĭ civilizace pokračĀ›ujĭ.

Vlastimil PodrackĀ›